

EL BE...RNAT METGE

NOTICIARI

Ha produït enorme expectació en les platges de la Barceloneta l'original maillot que exhibeix el conegut home de lletres senyor Xuriguera.

Les damiselles més sensibles que prenen banys d'«asiento» arrapades a les cordes, han acusat la presència del diminut literat en forma de rampes en llurs fines extremitats.

Aquest fet ha constituït el clou de les converses sostingudes en els peribols d'un dels nostres primers establiments de banys. L'enhorabona, Xuriguera.

El poeta Salvador Perarnau s'ha comprat una nevera de segona mà, per tal de tenir en perfecte estat de conservació el premi extraordinari que li fou concedit en els Jocs Florals de Altafulla.

Aquest premi, ofrenat pel carnisser de la població, consistia en mig be, que fou sacrificat el dia del repartiment de premis i adjudicat al poema *L'elogi dels aliments*. Lema: *L'espiritual i el temporal*, de l'esmentat Perarnau.

Sembla que l'espiritual no deixi gaire rastre, però el temporal encara dura.

Els organitzadors volien donar-li un be sencer, però el carnisser no va voler-ne matar més que mig, basant-se en la forta crisi per què travessa aquella pintoresca població.

OBJECTES PERDUTS. — Amb motiu de la inauguració de la temporada de banys, la clàssica dansarina Aurea de Sarrà ha somès el seu opulent i dilatit cos a un minucios examan abans d'oferir-lo a les onades.

Entre els innumbrables sacsons de la seva propietat, hi ha trobat els següents objectes, que seran lliurats graciosament a tots aquells que puguin justificar-ne la seva pertinença:

- Un portacigarretes d'ambre i escuma.
- Una estilogràfica.
- Una màquina d'escriure amb carro doble.
- Un àlbum saló.
- Una guia de ferrocarrils.
- Una llaua de sardines.
- Un pot de llet condensada (marca nacional).
- Un bastió de cavaller amb puny de marfil.
- Uns impertinents.
- Un paraigua estil Renaixement.
- Un quadro de Juli Borrell.
- Un carrillon.
- Tres culleretes de plata.
- Un rosegó de pa sec.
- Tretze llumins procedents d'una caps de 10 cèntims.

Ens assurem que Joan Oliver, l'admirat humorista de Sabadell, acaba de publicar un llibre de versos.

Voldríem que fos veritat. I rebre'n un exemplar de pas-sada.

Hom diu que l'Utrillo Junior, o el nen Utrillo (com volgueu), és una meravella ballant danses cubanes. Especialment es fa admirar amb una personal interpretació de la rumba. L'escenari de les seves exhibicions és Sitges.

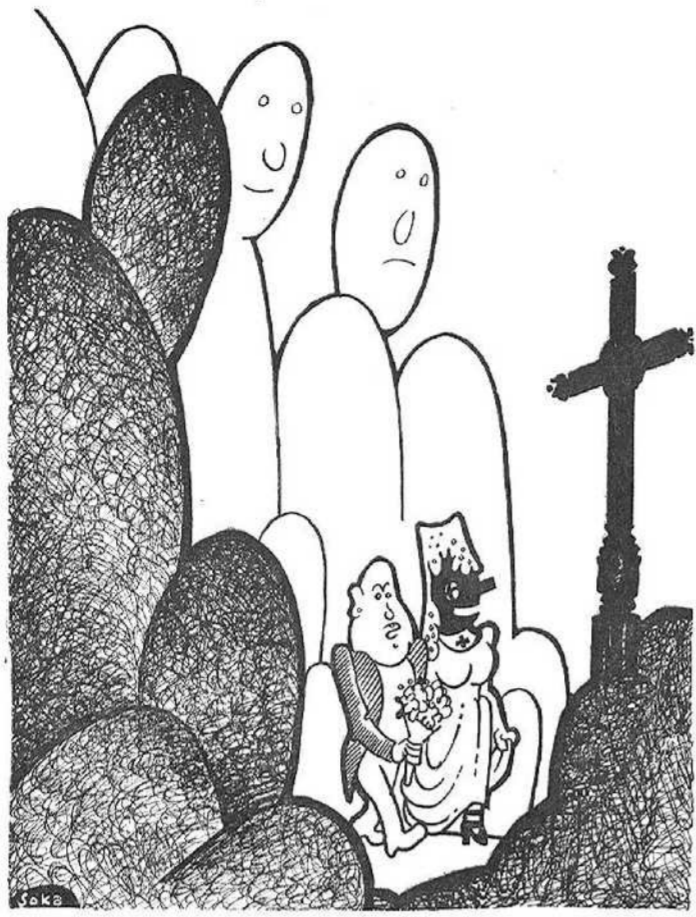
De l'afar Garcés-Janés. — Quan les coses anaven ja a prendre un ritme més suau i semblava entrellucar-se el camí o el carrer que mena a la plaça de la Concòrdia, vetací que en Janés ara acusa a en Garcés d'haver-li copiat les dues darreres lletres del seu important cognom, i, el que és més greu, fins l'accent. Això fa encara més agut el cas.

No sabem com s'ho prendrà el primmirat Garcés això de que li vulguin tocar l'«és», perquè si el seu antagonista es surt amb la seva, quedarà fet un modest Tomàs Garc. En canvi l'altre, encara que es tregués l'«és», quedaria sempre com un bon Jan. Quines ganes de buscar bronca, Mare de Déu!!

Gasc-Maleras. — L'obstinat i reinflat i melliflu recritic Sebastià Gasc, solter empedernit (fòssil gairebé), ha caigut finalment en el més dolc dels parany.

Després de demanar el retrat de la petita i genial dansarina Emma Maleras, i posat ja a demanar, abans d'ahir, a les 3³⁷ de la tarda (p. m.), va demanar-li la mà. (No diem la maneta, com lògicament hauríem d'escriure, per tal d'evitar que l'admirada Maleras pogués ésser presa per un vulgar manubri.)

El «papá» Maleras s'ho va prendre bé, i en lloc de donar-li una mà de garrotades com en Gasc tenia dret a esperar, li va prendre la mida amb la paternal intenció de fer-li un «fresco», i encara li va prometre una armilla de fanta-

Gil Robles ha anunciat que Acio Popular organitzarà una concentració de partidaris a Montserrat. (Dels diaris.)

NUVIS A MONTSERRAT

sia, per tal de contribuir a la total hellenització de l'escultural cos d'en Gasc.

A hores d'ara el nostre bon amic ja té entrada a la casa. I entrada comoda. A en Gasc ja se li ha acabat el patir, perquè el senyor Maleras ha fet obrir una mena de parèntesi a la seva porta com única solució viable per a afavorir el pas de la voluminosa còrpora del crític de *Mirador*.

Comença, doncs, la segona etapa de la seva volta o voltada matrimonial pel carrer de l'Hospital.

Els nostres lectors estaran sempre al corrent de l'estat de les relacions amoroses prenent-se només la molèstia de llegir amb atenció els nostres noticiaris.

Del senyor Maleras encara. — El senyor Maleras és un sastrer molt acreditat del carrer de l'Hospital. I com que és molt acreditat té, naturalment, molts imitadors.

Ell té una carta (del joc de cartes corrent) a fora la botiga. El n.º 1.

El palo del senyor Maleras són les copes.

I ara es planta un sastrer i, per ésser més que el senyor Maleras, exhibeix a l'aparador un 4 de copes, després en ve un altre i s'enamora d'una sota, que, naturalment, és el 10, amb la sana intenció de fer-li ingenuament la punyeta.

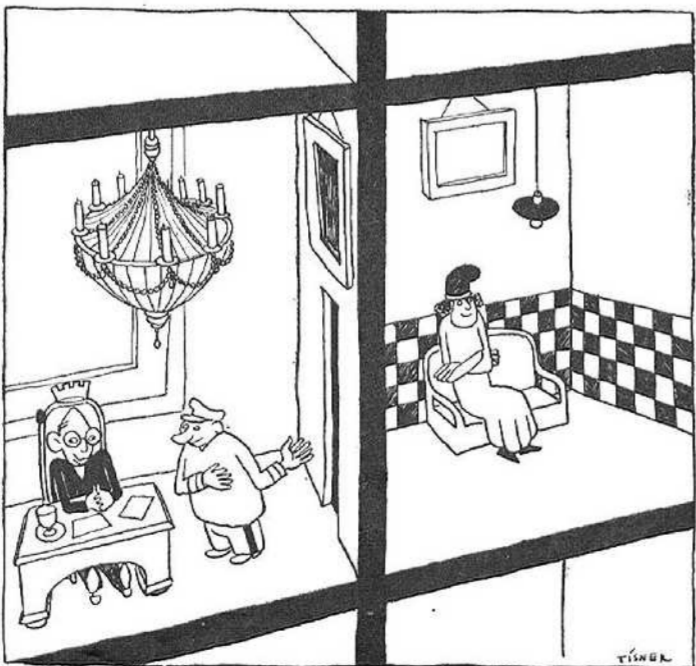
Fins que un dia el «papá» de la dansarina se'n cansarà, i arrastrarà d'as. Els altres hauran de servir. Es quedaran sense *trufos*, i hauran de plegar l'establiment... Ves per on!!

Els d'ADLAN han presentat, amb una barra que els honora, un *Album Saló*.

Una de les coses més remarcables de la sessió (ultra la lectura de poesies pornogràfiques a càrrec dels seràfics senyors Muntanya, Rogeli Roca, Dr. Martí Font, Joaquim Gomis, Joan Prats i Quality i altres) fou el fonògraf que el conegut musulmà senyor Alorda presentà als seus amics.

Aquest interessant aparell, que és una mena de màquina de cosir amb altaveu, va fer repunts, fregi xurros i de passada intentà tocar una cosa que volia ésser una *habanera*.

En el sopar del Lyceum Club, entre altres coses dignes d'ésser contades va repetir-se un fet que, no per ésser ja conegut, deixà

—Allà fora hi ha la qüestió catalana, que s'espera. —Digues-li que no hi soc.

FA 3 ANYS...

D'EL BE NEGRE de 30 de juny de 1931

El veritable resultat de les eleccions

Els diaris de Barcelona, sempre tan mal informats, encara no han publicat el veritable resultat de les eleccions. Tal com era de preveure, ha hagut d'ésser EL BE NEGRE el que omplís aquesta llacuna informativa i el que posés les coses al seu lloc.

Heus ací, doncs, els resultats autèntics de les eleccions:

- Esquerra, 100.000.000.000.
- Extrema Esquerra (Federals), 12.000
- Extremíssima Esquerra (Bloc Obrer Camperol), 4.
- Extremíssima Esquerríssima (Comunistes Espanyols), 2.
- Radicals llerrouxistes, 8.000.
- Radicals no llerrouxistes, 8.000.
- Lliga llerrouxista, 43.000.
- Lliga no llerrouxista, 24.000.
- Republicans moderats (A.C.R.), 7 i mig.

La quantitat de vots de l'Esquerra és aproximada amb un error, però que no pot passar gaire d'un bilió de vots. La manca de zeros a les nostres caixes ens ha obligat a ésser inexacets, bé que esperem que el clar judici del lector sabrà esmenar aquella inexactitud.

Notícies d'última hora ens confirmen que, de resultes d'una reunió bastant accidentada, si és té en compte els pocs assistents que hi havia, reduïts als senyors Rovira Virgili, Bofill, Mates i el secretari don Joan Draper, el partit (A.C.R.) ha resol, en vista del poc èxit que li ha fet companyia, de canviar les seves inicials per (A.S.) (Al Cel Sia).

EL "GOAL AVERAGE" ELECTORAL

"El Be Negre" presenta candidatura per les minories

En vista de que la llei electoral vigent s'ha empecat aquest truc del ballottage, que és una mena de «goal average» destinat a fer passar per l'adreçador a les negres panteres de la reacció, i en vista de que diumenge vinent s'han de tornar a fer eleccions per elegir els diputats de minories, EL BE NEGRE, conscient de la transcendència del moment, no s'ha volgut evadir de la responsabilitat històrica d'aquests instants, i presenta una candidatura per tot Catalunya. Es la següent:

CANODROM - PARK

"Camp del Sol de Baix"
Traversera de Les Corts

GRANS CURSES DE LLEBRERS

Tots els dissabtes nit, diumenges i festius tarda

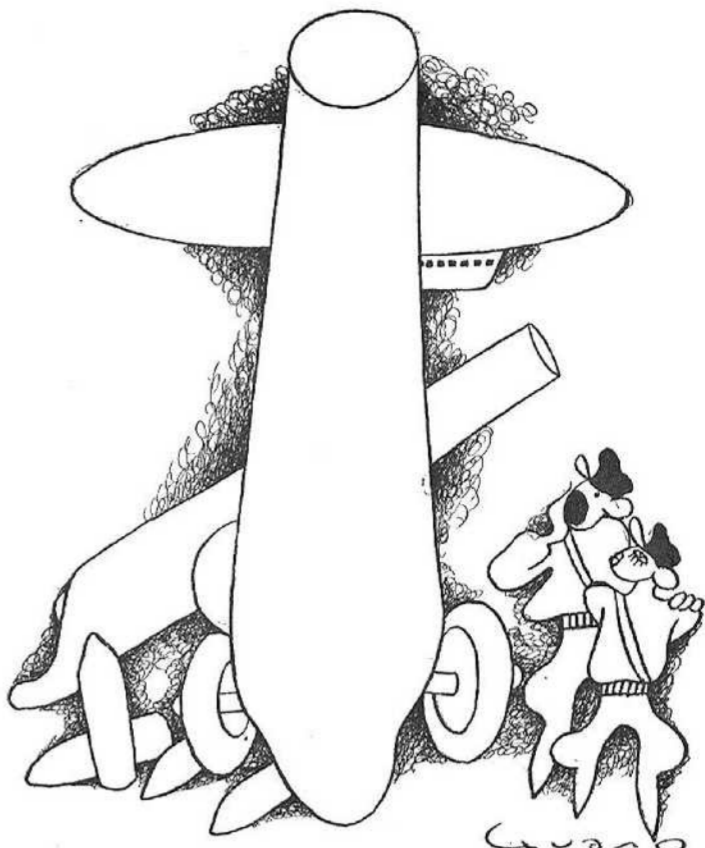
APOSTES MÚTUES

ENTRADA UNA PESSETA

TRAMVIES 15 I 7
AUTOBUSOS LLETRA E

AVIS ALS ANUNCIANTS

Per a totes les ordres o instruccions que estiguin relacionades amb la secció de publicitat d'EL BE NEGRE, cal telefonar al núm. 80-555.

HITLERIANSSSS

—Jesússss, quísss armamentsss!

- Pau Xirau (1).
- Elvira Palau de Xirau.
- Josep Xirau Palau.
- Joaquim Xirau Palau.
- Antoni Xirau Palau.
- Esteve Xirau Palau.
- César Xirau Palau.
- Joan Xirau Palau.

Com els lectors hauran notat, la candidatura que presentem a la consideració del poble, malgrat la precipitació amb què ha hagut d'ésser conjuminada, és una candidatura d'empenta. Si bé seria exagerat de dir que la varietat de noms sigui el seu fort, en canvi esperem confiats que l'aire familiar i fraternal que presenta serà molt ben vist en la resta d'Espanya, sobretot en aquests moments de germanor que estem vivint.

Serveixin aquestes ratlles d'avis als possibles, però improbables, Xiraus Palaus que residissin a l'estranger o encara més lluny i que no tinguin càrrec públic, que facin el favor de presentar-se a la Redacció d'EL BE NEGRE, o a les oficines d'Esquerra Republicana, on se'ls farà immediatament diputats, regidors o el que vulguin.

Es en aquest sentit que els senyors Antoni, Josep i Joaquim Xirau Palau han escrit al seu germà Joan, que actua de farmacèutic a Figueres i que encara no és res més que farmacèutic, dient-li que faci el favor de no badar més i que baixi de seguida.

Arranjades així les coses, no hi hauria necessitat de celebrar les Constitucions a Madrid ni a l'Escorial, sinó que es podrien reunir al Palau dels Xirau a Cadaqués, o sigui la casa pairal de la futura majoria parlamentària.

(1) El senyor Pau Xirau presenta les seves excuses per no dir-se Palau de segon cognom. Què hi farem! Una excepció confirma la regla.

I UN BE!

El senyor Ventosa diu que el Parlament Català és competent... quan ell hi és.

Ahir, don Jovino cridà: «Visca Catalunya!»

Una de les emissores de ràdio clandestines estava instal·lada, naturalment, en el bar «La Tranquil·litat».

La Veu del Vespere ha tret deu mil pessetes a la rifa. Les han anat a cobrar de seguida.

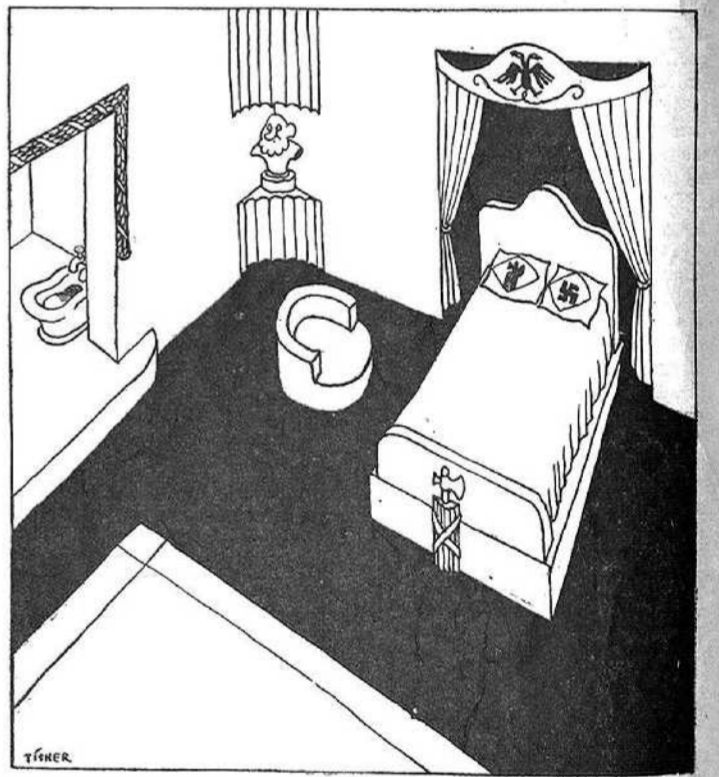
Els monàrquics volen quòrum. Encara que siguin els «quòrums» de Clavé.

Persisteix la querrelada de Llerroux contra Granier-Barrera.

SALÓ DE LES CENT MIL

La Sastreria i Camiseria més assortida de Barcelona
Rambla Catalunya, 13-Telèfon 20053

ELS SECRETS DEL FEIXISME

Vista general de la sala on s'efectuàren les famoses entrévistes de Venècia.

—Vull plens poders! Vull plens poders!
—Ai, la mare, que ja en començo a tenir els poders plens!